

Dag lieve mensen . . . en alweer is er een jaar om. Gelukkig gaat het beter met de economie, liggen de banen voor het oprapen en heeft iedereen weer wat meer te besteden. Maar is dat wel zo? Natuurlijk, de cijfers zeggen het, maar als je ziet hoeveel crisisaanvragen wij dit jaar hebben gekregen, dan liegt dat er niet om. Hoe kan dat nu, vragen wij ons af. Kloppen die cijfers soms niet? Komt het door e woningnood? Komt het omdat men ons steeds beter weet te vinden? Heeft het misschien te maken met alle steeds strenger wordende regeltjes die door de overheid verzonnen worden maar in de praktijk niet of juist averechts werken?

Lastige vragen om te beantwoorden maar feit blijft dat wij nog nooit zoveel crisisaanvragen hebben gehad als in 2019. Met name het aantal hulpaanvragen door GGZ-instellingen en door mensen die dakloos zijn geworden (soms ondanks dat zij een baan hebben). Wij zouden zo graag iedereen willen helpen, we doen ons best om iedereen zo goed mogelijk

te helpen. Ook als we zelf geen opvanggezin hebben, kunnen wij de mensen vaak wel doorverwijzen naar andere stichtingen of instanties en proberen wij in ieder geval met raad en daad bij te staan.

De Gemeente Amsterdam heeft ons ook dit jaar weer bijgestaan en het onder andere mogelijk gemaakt dat twee van onze bestuursleden nu in het bezit zijn van het diploma "*Bedrijfsmatig houden van overige zoogdieren*". Deze papieren zijn per 1 juli 2020 vereist om met onze stichting door te kunnen gaan. Dit is voor onze bestuursleden, die dit naast werk, gezin en pleegdieren moeten volgen, een behoorlijke aanslag op hun toch al zo beperkte tijd. Daarbij is het financieel een aanslag op onze stichtingsinkomsten. Een cursus plus examen kost al vlug 800 euro per persoon. En er moeten zowel voor hond/kat als voor overige zoogdieren (dus in ons geval konijn en knaagdieren aparte cursussen gedaan worden.

Maar waar wij het geluk hebben dat de Gemeente Amsterdam achter ons staat, zullen heel veel andere stichtingen die gedumpte dieren opvangen die nergens anders terecht kunnen, dit zelf moeten betalen. Hierdoor zijn er nu al een aantal konijnen- en knaagdierenopvangen gestopt omdat het financieel niet meer haalbaar voor hen is.

Terwijl degene door wie het probleem voor een gedeelte wordt veroorzaakt nl. dierenwinkels, (brood)fokkers en handelaren (die over de rug van dieren hun geld verdienen) probleemloos een cursus kunnen bekostigen omdat het voor hun beroepsonkosten zijn en ze het gewoon in de boekhouding verwerken. Hierdoor zal de stroom dieren dus niet minder worden maar de opvang hiervoor valt wel weg. Het is goed dat de overheid de Wet Dieren in het leven heeft geroepen om dieren te beschermen maar op deze manier wordt er geen voortgang geboekt en zou men moeten kijken of het wel terecht is dat een "opvang" onder "bedrijfsmatig houden van dieren" moet vallen. Juist omdat de meeste van deze opvangen ook een ANBI-instelling zijn, weet je dat als ze al winst maken, zij beslist geen goud geld verdienen over de ruggen van dieren. En als het om de broodnodige kennis gaat . . . de mensen die een opvang beginnen, weten vaak maar over de dieren dan degene die ons nu les moeten geven.

We hopen dat er in de toekomst wel nog één en ander gaat veranderen

In deze nieuwsbrief natuurlijk weer de jaarlijkse financiële verantwoording, diercijfers en foto's en verhalen van een aantal van de dieren die we hebben mogen helpen.

Daarnaast een speciaal bedankje voor de hulp van en samenwerking met enkele stichtingen die door bij te springen het geregeld mogelijk maakten een aantal crisisdieren een tijdelijke opvang te geven, maar ook voor de tientallen dierenartsen overal in het land, onze donateurs en vooral onze pleegvaders en -moeders

Ab, Alyssa, Anja, Anne en Sander, Annemiek, Antje, Brigitte, Carla en Hans, Cas, Cerianne, Charlotte, Daniela, Desiree en Remondo, Diederik en Mirjam, Donna, Eline, Elizabeth, Ellen, Elly, Estera, Esther, Filiz, Fina, Gerdie, Hieke, Ineke, Jacqueline, Janet, Janna, Jenny, Jessy, Jo, Jonna, Karin H, Karin de J, Karin W, Katie, Katja, Laura, Leanne en Joris, Liesje en Edwin, Lindsey, Louise, Lydia, Maarten, Margriet, Marie Joé, Marie Line, Marga, Marianne, Marita, Marlijn, Meike, Myung, Naima, Nanke, Nicole, Nienke, Pleunie, Sophie, Stephanie

voor hun geweldige hulp, steun en verzorging.

FINANCIËLE SITUATIE 2018				
31-12-2018			1-1-2018	
ING rekening courant	€ 3.481,33		ING rekening courant	€ 594,04
spaarrekening	€ 22.385,09		spaarrekening	€ 20.385,09
Totaal	€ 25.866,42		€ 20.979,13	
EXPLOITATIE 2018				
Inkomsten (per 31-12-2018)			Uitgaven (per 31-12-2018)	
Donateurs	€ 8.708,37		Dierenartsen	€ 21.192,23
Afstand	€ 915,00		Chipkosten	€ 393,67
Plaatsing	€ 4.895,00		Voer + bedding	€ 2.713,58
Pension	€ 2.528,45		Investerings materiaal + onderhoud	€ 8.491,04
Bijdrage Dierenartskosten Particulieren	€ 2.346,89			
Vervoer + parkeren	€ 937,50		Vervoer en parkeren	€ 1.180,56
Subsidie Gemeente Amsterdam	€ 5.044,00		Telefoon + internet	€ 75,45
Noodfonds Crisisdieren Gemeente Amsterdam	€ 4.948,07		Inventaris + kantoor	€ 413,78
Calamiteitenfonds Gemeente Amsterdam	€ 1.577,14			
Fysieke Knelpunten Gemeente Amsterdam	€ 6.908,60		Mailing + drukwerk	€ 1.518,78
Stichting DierenLot	€ 272,78		Bijdragen aan Derdenstichtingen	€ 165,00
Stichting DierenLot Kledingactie	€ 1.334,00			
Acties + PR	€ 703,58		Acties + PR	€ 88,00
Totaal	€ 41.119,38		€ 36.232,09	

Opgevangen	2019	2018	2017	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010
	per 8-11									
Cavia	39	59	62	40	36	59	75	73	38	45
Chinchilla						1	2	1		
Degoe										1
Gerbil				2			2		22	4
Haas									3	1
Hamster	4		1	7	24	45	8	35	100	14
Hond	34	40	39	49	79	34	22	16	8	2
Kat	178	132	147	152	117	118	99	96	57	40
Kip			3	2						
Konijn	20	27	21	47	22	44	77	87	79	70
Leguaan				2						
Muis		3		1	6	1		4	27	13
Pad				2						
Rat				3	2	5	6	13	4	
Schildpad							1			
Slang	1									
Vis									5	
Vogel	2	4	2	4	2	3	4	2		4
Wandelende tak		3	2							
Totaal	278	268	277	311	288	310	296	327	343	194

Kledingactie DierenLot:

2014	2730 kilo	€ 1.155,20
2015	5990 kilo	€ 1.925,80
2016	6090 kilo	€ 1.869,30
2017	6205 kilo	€ 1.313,00
2018	6405 kilo	€ 1.281,00
2019	(6500 kilo)	

Fries dametje Abby

In april kregen we via een hulpvraag of we wellicht voor een stukje Abby, Basset Griffon Vendeen, 7 jaar oud en er niet goed aan toe. In haar eerste jaar is ze na 9 eerdere adressen met een behoorlijke rugzak terecht gekomen bij

twee tweelingzussen. Door die onstabiele puppytijd was zij een heel onzeker en bijterig hondje geworden. Langzaam ging het haar beter, ook omdat een lieve vriendin van de twee dames zich veel over haar ontfermde en structuur in haar leventje bracht. Helaas overleed 3 jaar geleden één van de zussen en daarmee viel het inkomen weg.

Vlak daarna werd Abby zonder aanwijsbare oorzaak blind, iets wat aanvankelijk weinig klachten en problemen gaf. Maar dit voorjaar bleken de oogjes zo beschadigd te zijn dat ze verwijderd moesten worden. Er was eigenlijk al geen geld voor dagelijkse verzorging, laat staan voor de operatie.

Afstand en plaatsing in een nieuwe omgving was geen optie voor dit blinde dametje.

Samen met Stichting Bevordering Huisdierenwelzijn hebben we ons sterk gemaakt. Zij zochten contact met een hun bekende dierenarts in Franeker, DAP Noord-West Friesland, spraken een HEEL speciaal tarief af en betaalden de helft van de rekening van € 400,-. Abby kon snel worden geholpen.

Aanvankelijk ging alles goed, maar helaas kwam er druk op de oogjes te staan door een stolsel en moesten de hechtingen verwijderd en opnieuw, nu met drain, worden aangebracht. Dat was een lelijke financiële kink in de kabel want 3 in plaats van 1 operatie, veel medicatie en veel controles. Arme Abby, zoveel pech.

Maar wie A zegt, moet ook B zeggen en DierenVangnet betaalde de overige twee rekeningen ook. Je kunt toch moeilijk anders in zo'n geval. En kijk nu eens. Een heel gelukkig hondje dat zich prima kan redden, duidelijk geen pijn meer heeft en haar humeur is geweldig verbeterd.

Kittens – kittens – kittens

De laatste paar jaar was Amsterdam redelijk kitten-arm maar dit jaar hebben we het geweten! Hadden we voorheen een dalende lijn met 50 – 44 – 21 kittens, dit jaar was het raak met 49 stuks en zelfs nu nog komen we de ukjes tegen.

We hebben ze niet allemaal zelf hoeven groot te brengen. Een deel ging naar de pleeggezinnen van D O A (Dieren Opvangcentrum Amsterdam), Asiel Dierenleed in Noord-Oostzaan en Stichting Amsterdamse Zwerfkatten.

Opvallend was dat erg veel kittens niet alleen vlooiën en wormen hadden (dat hebben ze bijna altijd) maar ook ernstige diarree. Giardia kwam veel voor en dat is redelijk simpel te behandelen met Panacur.

Maar het was vaak ernstiger: Coccidiose veroorzaakt door zeer besmettelijke ééncellige darmparasieten die vooral bij jonge dieren heftige diarree geven. Meestal gaat het binnen een paar weken over, maar de eitjes kunnen nog jaren in de omgeving aanwezig blijven en andere dieren besmetten. Gezonde dieren hebben geen of nauwelijks last, maar kittens met een slechte start kunnen ernstige diarree al helemaal niet gebruiken. Er is medicatie, maar eer je hebt uitgevonden wat niet al te smerig smaakt en wat je zonder vechtpartij bij vaak nog best schuwe kittens kan toedienen . . .

Alles is goed afgelopen en we hebben voor al onze kittens een fijn nieuw huis gevonden. Uiteraard zijn ze in paartjes, zelfs 1 keer 3 tegelijk, of bij andere kittens of jonge katten geplaatst en de foto's en filmpjes stromen binnen.

Omdat we bijna alleen maar oudere en oude katten in crisisopvang verzorgen, is het een feest om af en toe ook eens zo'n nestje ondeugden de mogen grootbrengen.

Hamsterbaby's gered door de kraamhulp

Gelukkig weten ziekenhuizen, de GGZ en andere zorg ons steeds vaker te vinden. Helaas kunnen we niet alle dieren zelf opnemen maar we proberen altijd mee te denken om een passende oplossing voor dier en mens te vinden. In dit geval was het een oplettende kraamverzorgster die gelukkig ook nog eens een grote dierenvriend bleek te zijn. Niet alleen menselijke baby's en ouders konden op haar hulp rekenen maar ook de dieren, die door de kraamsituatie in de verdrukking dreigden te raken.

Begin januari belde ze ons op. Zij was bij een gezin waar een kooitje met dwerghamsters er in stond. Ze hadden 2 hamsters aangeschaft en binnen een paar weken waren het er vijf. De mama was helaas al overleden - vermoedelijk veel te jong zwanger geraakt. Ze wilden er wel van af en zeiden tegen de kraamverzorgster dat ze buiten gezet zouden worden. De kraamverzorgster vond dit geen fijn idee en zocht contact met ons. Omdat de situatie urgent was hebben wij snel wat kooien bij elkaar gesprokkeld, voor elke hamster één, omdat dwerghamsters uiteraard solitair gehouden dienen te worden.

De kraamverzorgster is ze zelf langs komen brengen en had ook nog eens gezorgd voor een 4e kooi. Omdat ze in een piepklein kooitje zaten, hebben wij in de loop der tijd ook nog twee aquaria op de kop getikt. Zo zaten ze er in de opvang lekker ruim bij en konden wij ook naar de nieuwe baasjes een goed voorbeeld geven. Papa Peertje, dochter Framboosje, zoon Kiwi en zoon Druifje konden heerlijk bijkomen en aansterken. Alle vier de Russische dwerghamsters hebben een fijn nieuw baasje gevonden.

Konijnen vangen in het Twiske

In het Twiske worden, vooral voordat de zomervakantie begint, vaak konijnen gedumpt. In juli was het weer zo ver en werden we gevraagd om hulp bij het vangen van twee duidelijk tamme konijntjes. Omdat de dames geen tijd wilde verliezen, zijn zij die avond meteen gegaan en hebben van ons wat vangspullen geleend.

Er waren twee konijnen gezien, een zwarte en een witte. De zwarte was zo gevangen, maar de witte liet zich niet zomaar pakken. Het zwarte diertje ging meteen door naar de opvang IJmuiden, maar of hij zijn witte maatje ooit nog terug zou zien? De volgende dag zijn wij 's avonds naar de plek

gegaan waar het gedumpte konijn nog zou zitten. Onderweg kwamen wij tal van dode konijnen tegen die bezweken waren aan Myxomatose, een konijnenziekte die op dat moment welig tierde in het Twiske.

Op de plek aangekomen stonden de dames op ons te wachten. Zij waren al een paar uur bezig om het dier te vangen, maar dit werd bemoeilijkt doordat het steeds weer in de bosjes kroop waar je met een vangnet geen kant op kon. Omdat wij weten dat konijnen heel goed alles kunnen zien wat er van de zijkant gebeurt, maar niet pal achter hun (dit komt door de stand van de oogjes), hadden wij een strategie afgesproken. Wij gingen zonder vangspullen heel voorzichtig de bosjes in (en werden meteen lek geprikt door de muggen). Mijn collega zou vóór het konijn proberen te komen en het afleiden en ik zou dan heel stilletjes direct achter het konijn proberen te komen. Dat lukte prima en met niet al te veel moeite kon ik het dier heel snel achter het nekvel tegen de grond drukken, waarna ik haar zo op kon pakken. Al met al hebben we gelukkig nog geen vijf minuten in die van muggen vergeven struiken hoeven te staan. Ik voelde wel dat het dier behoorlijk mager was en toen we

haar in de kooi hadden gedaan, begon ze ook meteen van de brokjes te eten. Het was een wit konijn maar omdat het krioelde van de vlooiën leek het wel of ze vuile plekken had, niet normaal hoeveel vlooiën er op haar zaten. Gelukkig kon ook zij weer naar IJmuiden en is haar een hele nare dood bespaard gebleven.

Wat fijn dat die lieve dames zich om de dieren hadden bekommerd en ons om hulp gevraagd hadden. En ook al hebben wij ze niet zelf opgevangen, ook deze dieren zijn gelukkig goed terecht gekomen

Gedumpte cavia's

Bij de Kinderboerderij Bijlmerweide werden diverse families cavia gedumpt. Er waren ongecastreerde beertjes, moeders met jongen en kleine caafjes. Voor een aantal werd een plaats gevonden, maar met name voor de beertjes, die immers gecastreerd moeten worden en dus eerst een aantal maanden in de opvang moeten blijven, was weinig animo. Wij hebben er vier overgenomen, een vader en 3 jonge beertjes en zullen, na castratie, er vast en zeker in slagen een fijn huis voor ze te vinden.

Binnenkort ter adoptie

17 september 2019, een lange dag werken op de dierenartspraktijk achter de rug, toog ik met mijn 7 honden naar de Ouderkerkerplas. Na een flinke wandeling reed ik met de achterbank vol uitgeputte doggies weer naar huis, met maar 1 verlangen: op de bank hangen en de hele avond NIETS-MEER-UITVOEREN. Maar het liep heel anders. Vlak voor de bocht richting snelweg, lag een kat languit midden op de autoweg.

Ik stopte, zette de alarmlichten aan en stapte uit, waarop de kat moeizaam op stond en naar de grasstrook tussen autoweg en snelweg strompelde. "Dit gaat niet goed" flitste er door me heen en heel rustig, al lieve woordjes fluisterend, liep ik naar hem toe. Maar het manke beestje versnelde meteen zijn pas. Toen hij mij passeerde nam ik een snoekduik en kon hem nog net bij zijn heupen vastpakken, waarop hij op zijn beurt al zijn tanden en nagels in me zette.

We hadden een impasse bereikt: ik had mijn handen strak om zijn magere heupjes en hij had zijn tanden diep in mijn schouder - zo zaten we innig verstrengeld langs de weg.

Mijn hart maakte dan ook een sprongetje toen er een tegenligger stopte en de man in de auto riep of ik hulp nodig had. Die kon ik heel goed gebruiken. Hij

haalde mijn kattendraagtas uit mijn auto, ritste deze open en heel voorzichtig schoof ik mijn schouder met kat en al in de opening, waarna ik hem met 1 hand kon overpakken in zijn nekvel en de man gauw de tas dicht ritste tot er een kleine opening overbleef waar doorheen ik mijn hand kon terugtrekken.

Bibberend van schrik en blijdschap, met tranen in mijn ogen van de pijn en het geluk dat de kat niet de snelweg opgerend was, bedankte ik de man uitvoerig voor zijn hulp.

Met de tas met kat vóór in de auto en de hele roedel op de achterbank naar huis gescheurd, hondjes overgedragen aan mijn vent en meteen weer dóór...terug naar mijn werk. De dierenarts woont boven de praktijk en die had ik al gebeld om te zeggen dat haar eten koud zou worden. 😊

Het katje bleek geen oudje, (wat ik dacht omdat hij er zo vreselijk uitzag), maar een jong gecastreerd katertje van een jaar of 2. Hij had geen chip, zat onder de oude wonden en was brood- en broodmager. Hij had een pijnlijk achterpootje, een fikse wond in zijn lies en een andere op zijn borst, een traanoog en een snotneus...en op de koop toe bleek hij ook nog eens diarree te hebben.

Ik liet hem achter op de praktijk, voorzien van pijnstilling en antibiotica, een warm mandje en grote bak voer, zodat hij kon bijkomen van zijn avontuur. Zo te zien was hij al een hele tijd aan het zwerven.

Later die week belden we de DOA waar hij niet welkom was want hij was niet in Amsterdam gevonden. Het Dierentehuis in Amstelveen zat ook niet om hem te springen, want de

vindplaats was net buiten hun regio en ze hadden ook niet echt zin in wéér een kat met giardia, die ellende hadden ze namelijk net achter de rug.

Kortom, hij bleef op de praktijk, aangemeld bij Amivedi, in de hoop dat toch iemand zich zou melden als eigenaar.

Afwisselend zorgden de dierenarts en ik in de weekenden voor hem.

We zijn nu 2 maanden verder, Hij heeft 3 kuren tegen giardia achter de rug en poept weer vaste keutels.

Hij is van 2,3 naar 4 kg gegaan, zijn wonden zijn genezen.

Hij heeft misschien chronisch niesziekte, want ondanks de antibiotica blijft hij soms een beetje snotteren.

Hij snakt naar aandacht en knuffels en geef je die niet genoeg, dan zet hij zachtjes zijn tandjes in je arm om je erop te wijzen dat je nog niet verder mag met je werk. Dat er éérs nog langer geknuffeld moet worden. Het is een karaktertje, een echte persoonlijkheid, niet bang voor honden, een knuffelkont en ook nog eens een schoonheid om te zien.

Kortom, een goed baasje gezocht voor dit Zwervertje (in het kader van IK MOET NIET AAN HEM HECHTEN, heb ik hem bewust geen naam gegeven). Eén die hem liefde en aandacht geeft, met hem naar de dierenarts gaat als hij ziek is en hem niet laat ontsnappen zodat hij onder een auto terecht komt.

Een tweede keer overleeft hij het wellicht niet. Iemand die niet schrikt van een liefdesbeetje zo nu en dan en niet gruwelt van af en toe een snotje – hij wordt geleverd met een pak zakdoekjes en als dat nodig is een kuurtje tegen de nies. Na al die weken in een hok op de praktijk snakt hij naar ruimte om te kunnen rennen en spelen, naar aaitjes en knuffels, naar een eigen thuis en ik gun het hem zó.

Nienke

Dank aan DAP Zonneplein voor de 2 maanden liefdevolle verzorging, de behandeling, medicatie, het eten en de aandacht. Deze Manke Nelis die nu NIELS heet zit inmiddels bij een lieve pleegmoeder waar hij heel veel aandacht krijgt. Als wij weten wat hij precies nodig heeft, gaan we een huis voor hem zoeken en zult u hem op onze site voor adoptie zien staan.

Amsterdam Diervriendelijkste Gemeente 2019.

Stichting DierenLot heeft op het Landelijk Congres Dierenhulpverlening de Gemeente Amsterdam uitgeroepen tot diervriendelijkste gemeente 2019. Amsterdam is hiermee de opvolger van Leeuwarden die de titel vorig jaar in de wacht wist te slepen. Tweede werd de gemeente Zwolle, 3^e werd Rijswijk.

De gemeenten zijn op 29 criteria op het gebied van dierenwelzijn beoordeeld en Amsterdam scoorde op alle criteria positief en werd daarmee overtuigend de Diervriendelijke Gemeente 2019.

De verkiezing is door Stichting DierenLot in het leven geroepen om op een positieve manier aandacht te vragen voor dierenwelzijn bij gemeenten. Het is goed om te zien dat steeds meer gemeenten het Amsterdamse voorbeeld volgen en dierenwelzijn hoger op de politieke agenda plaatsen.

Ook heeft Stichting DierenLot ons weer financieel en met goederen bijgestaan waardoor wij ons werk konden blijven doen. Wij mochten diverse keren een auto vol laden met voer, klimpalen, manden, vervoersmanden, kattenbakgrit, enz. Dat is een enorme besparing op de post Voedsel en Materiaal en daarmee kunnen we onze pleeggezinnen verrassen, vooral met al die mooie klimpalen- en tonnen, lekkere mandjes en zakjes en blikjes heerlijk eten.

Onze DierenLot ambulance is onmisbaar. Ondertussen heeft die al ruim 145.000 km gelopen.

Waarschuwing

Met het oog op de komende feestdagen, al het lekkers op tafel en in de boom en het gevaar dat onze dieren iets binnen krijgen dat erg slecht voor ze is:

<https://www.licg.nl/vergiftiging-bij-huisdieren>

Geen tijd verliezen en direct de dierenarts bellen.

Mocht het koud worden, denkt u dan ook eens aan het volgende:

Katten zoeken vaak een warm plekje. Controleer daarom vóór het wegrijden met de auto of er een kat in de wielkast, motorkap of onder de auto zit.

Vergiftigingen door antivries (ethyleenglycol) komen regelmatig voor. Alle dieren zijn gevoelig maar honden en katten zijn het vaakst slachtoffer. Antivries is al in hele kleine dosering giftig en verschijnselen zoals braken, veel drinken, veel plassen, sloom en dronkenmansgang treden bijna onmiddellijk na opname op.

Op de valreep een blijde gebeurtenis

Op 29 november was de heropening van het helemaal verbouwde pand van de Stichting Amsterdamse Zwerfkatten aan De Vrije Geer in Nieuw-Sloten. Het pand is eigendom van Stichting Het Waardige Dier en na een intensieve verbouwing klaar voor het opvangen van veel meer dieren dan voorheen.

Na 25 jaar zwerven heeft de SAZ eindelijk een prachtig pand waar ze al die zwervertjes goed en vooral hygiënisch kunnen verzorgen, een eigen O.K. hebben en er een behoorlijk ruime opslagruimte en zelfs plaats voor een dierenvoedselbank is. EN, o ja, zoekt u nog vrijwilligerswerk ???

Wij hopen dat u met deze nieuwsbrief weer een beetje op de hoogte bent van ons reilen en zeilen en wensen u fijne feestdagen en al het goede in 2020.

En als u samen met ons wilt zorgen dat wij dit werk de volgende 10 jaar ook weer kunnen blijven doen, dan hopen wij blijvend te mogen rekenen op uw vertrouwen, steun, waardering en uw donatie

NL 85 INGB 0007 2173 27

t.n.v. DierenVangnet, Amsterdam

Voor alle mensen die op een berichtje wachten: Soms is het erg lastig je mail te lezen of te beantwoorden . . . sorry!